

Núm. 87

Any XXII

JUNY 2006

Els Lluïsos d'Horta

APOTEOSI DE L'ESPECTACLE "ANEM A FER UN TOMB"

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia: Versos a dos metges.....	2
El nostre Consiliari.....	3
Una mica de tot.....	4
Raconet infantil - Màgia.....	6
Raconet infantil.....	7
Racó dels Lluïsos.....	7
Entrevista: Montserrat Urdeix i Dordal.....	8
Tennis Taula.....	10
Vocalia d'animació infantil.....	11
Grup Fotogràfic d'Horta.....	11
Esbart Folklòric.....	12
Teatre.....	14
Excursionisme.....	16
Enquesta - El Soci Opina.....	17
Aquest món tan nostre.....	18

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Imerso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix
temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluissoshorta.org

<http://www.lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Alfons Martínez	Magdalena Cabacés
Àngel Lorenzo	Manel Gausachs
Carmina Lara	Montserrat Reguard
Dora Serra	Pere Solé
Esbart Folklòric	Quim Casals
Ferran Homar	Ricard Terrades
Grup Fotogràfic	Salvador Casals
Josefina Valcárcel	Sílvia Argudo
Josep M ^a Miró	Toni Rimblas
Lluís Cuevas	

Imprimeix: El Tinter, SAL
D.L.: B-12.935-89

VERSOS A DOS METGES

Versos dedicats a dos grans metges, de tot cor i amb simpatia, els doctors Josep M. Puig i Co-rominas i Josep M. Laporta i Garriga

Començarem recordant una persona
Autèntica, sàvia i amatent,
Amb la corona rodona.
Qui és? Ho endevineu?
Metge renombrat a Horta,
Amb un cor immaculat,
En veure'l passar per la porta
El mal ja estava minvat.
Un metge-poeta de prestigi,
Senzill i ple de bondat,
Amb la seva gran retòrica
I els seus ulls com dos espills,
Et senties arropat.
Venia de família de metges,
Sempre parlava del senyor Quimet,
Era son pare i la tartana
I ens feia riure un ratet.
Jo anava a casa seva,
La casa del carrer del Vent,
A entonar-li poesies
I ell estava molt content.
Filletts de Déu!
Quan sortia i la gent s'estava esperant,
Em deia que, un altre dia,
Hi anés una hora abans.
La meva mare m'ho suplicava,
Pobreta, ja fa
Trenta-cinc que es va morir,
Que li firmés la papereta,
I jo vàreig fer-ho així.
Receptava les receptes
En idioma català,
I si a la farmàcia no ho entenien,
Que li anessin a preguntar!
També faig una lloança
Al Dr. Josep M. Laporta i Garriga,
"el nostre "Josep Maria",
I per a ell érem nosaltres
"les meves pubilles".
Adéu-siau, Joseps Maries,
Sempre us recordarem.
Us fem un homenatge pòstum.
Mai no us oblidarem.

Pepita Giol

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

CONSILIARI

El nostre consiliari, mossèn Mateu Terrats, ha estat operat del cor i gràcies a Déu, tot va bé. Com que la recuperació és lenta, no el volem molestar perquè ens faci un escrit per aquest butlletí.

En substitució, us oferim el salm bíblic 103, que és un cant a la natura, cosa adient sempre, però sobretot de cara a l'estiu que tenim més temps per a contemplar-la i fruitar-ne.

Curiosament, hem sabut que l'autor d'aquest salm el va copiar, tot purificant-lo de tota idolatria, d'un himne egipci en honor a Aton-Ra, el déu del Sol, compost per Amenofis IV

SALM 103

Beneix Jahveh, ànima meva.
Jahveh, Déu meu, que n'ets de gran.
Vas vestit d'esplendor i de majestat,
t'embolcalla la llum com un mantell.
Has estès el cel com una vela,
i dalt les aigües t'has fet un palau.
Prens els núvols per carrossa
i avances sobre les ales dels vents.

Assentares la terra
sobre uns fonaments,
incommovibles per segles i segles.
La cobrires amb el mantell dels oceans;
els fixares uns límits
que no traspassaran,
mai més no cobriran la terra.

De les fonts en fas brollar torrents,
que s'escolen entre les muntanyes;
s'hi abeuren els animals feréstecs,
els ases salvatges hi apaguen la set;
a les seves ries nien els ocells,
refilen entre les branques.

Fas néixer l'herba per al bestiar
que treballa al servei de l'home.
I ell treu el pa de la terra,
i el vi que li alegra el cor,
l'oli que li ungeix el front
i el pa que li renova les forces.

La lluna, que has creat,
assenyala les festes,
i el sol coneix el lloc on s'ha de pondre.
Quan estens la fosca, es fa de nit
i ronden les bèsties de la selva.
Quan fas sortir el sol, es retiren
i s'ajacen al seus caus.
I l'home se'n va al seu treball,
i la seva tasca, fins al vespre.

Que en són de variades,
Jahveh, les teves obres,
i totes les has fetes amb saviesa.
Glòria a Jahveh per sempre.
Que s'alegri Jahveh
contemplant el que ha fet,
ell que si mira la terra, la fa tremolar,
si toca les muntanyes,
s'hi aixeca foc i fum.

Cantaré a Jahveh tota la vida,
cantaré al meu Déu mentre sóc al món.
Que li sigui agradable aquest poema,
són per a Jahveh aquests cants de goig.
Que desapareguin de la terra
els injustos,
i no hi hagi més pecadors.

Beneix Jahveh, ànima meva.
Al-leluia!

La Caseta de l'Alba
Cortines - Edredons - Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Més val posar-se
vermell de vergonya
que groc de ràbia.

(Proverbi francès.
Del llibre:
"El perill és
no arriscar".)

UNA MICA DE TOT

EL CATALÀ QUE PARLEM

Moltes vegades, tot i fent servir paraules ben catalanes, les utilitzem de manera poc genuïna. Cometem el que s'anomena "calcs lingüístics".

Per exemple, quan diem "avui en dia" (calcat de "hoy en día") per comptes d'"avui dia". O quan diem "dóna'm un petó" en lloc de "fes-me un petó".

Hi ha qui opina que els castellans són generosos i els catalans som fabricants. Car ells "donen" petons, abraçades, voltes per la plaça, mentre que nosaltres "fem" petons, abraçades, voltes per la plaça...

Per tant, es aconsellable de dir: *Si us plau* o *Sisplau* i no pas *Per favor*.

Heus ací uns quants exemples de petites frases que podem millorar.

Per comptes de: el dia següent, *diguem:* l'endemà.

En lloc de: ho sento, *diguem:* em sap greu.

Anem a començar → Comencem

Aquest iogurt s'ha passat → Aquest iogurt s'ha fet malbé

Des de primers d'any → De primers d'any ençà

El nen s'ha portat bé → El nen ha fet bon dat

Els dissabtes tanquen → El dissabte tanquen

Entrada gratis → Entrada de franc

És necessari guardar-lo al calaix → Cal des- ar-lo al calaix

Et destorbo? → Que et faig nosa?

Et trobes millor, no? → Ets trobes millor, oi?

Freqüentment sobrava → Sovint hi era de més

Les deu i quart → Un quart d'onze

Les deu i mitja → Dos quarts d'onze

Les onze menys quart → Tres quarts d'onze

Mai havia vist una cosa així → Mai no havia vist una cosa així

Marxaré després de dinar → Me n'aniré en ha- vent dinat

No hi han patates → No hi ha patates

No importa si s'arruga → No hi fa res si es rebrega

No se'n donava compte → No se n'adonava

Portava el nen en braços → Portava el nen a coll

Posar-se guapo → Fer goig

Quin aspecte que té! → Quina fila que fa!

Quin tipus d'eina utilitzes? → Quina mena d'ei- na fas servir?

Seguidament → Tot seguit

Tal vegada destorbo → Que potser faig nosa?

Tardaràs molt? → Trigaràs gaire?

Tens ganes de provar aquesta coca? → Et ve de gust tastar aquesta coca?

Totes les tardes → Cada tarda

Recollit per **MaGaMa**

CARTA A SANT JORDI

Horta, 3 d'abril de 2006

Volgut sant Jordi,

Ahir, passejant per les Rambles, s'olorava ja la teva proximitat, sé que ja ets a prop en el perfum, en la llum. Ens has enviat, per endavant, tot el teu seguici d'ocells cantors que fins i tot dormen en el meu Turó de la Peira i em desperten quan més ben adormidaestic, allà cap a les sis del matí.

M'íl·lusiona la teva estada entre nosaltres que faràs el dia vint-i-tres; ens portaràs alegria, bonança... Però enguany has de portarnos també coses més contundents. S'ha escampat entre nosaltres una crisi de seny, una col·lecció de despropòsits que em té aclaparada. Vull que s'imposi la raó, el bon fer, la reflexió. Però què ha passat? Què se n'ha fet, de la nostra serietat? Per què anem de boca en boca i gairebé mai per res de bo? No podem ser, com abans, model de seriositat, de ben pensar, de Seny Català? T'ho prego, fes alguna cosa per redreçar-nos!

Canvia'ns, si pots, els polítics; no tots, però fixa-t'hi bé, n'hi ha molts de poca-soltes que ens fan enrogir de vergonya; jo no vull que ens representin uns quants maleducats, vull algú que es prengui la política seriosament i ens garanteixi la pau.

Finalment, volgut Sant Jordi, no empris el dia solament entre llibres i roses, porta'ns reflexió i benestar que ens fan tanta falta.

Fins aviat. Una abraçada esperançada de la

Montserrat Reguard

Alumna de Català

SALA DE LECTURA

LA CIUTAT DELS SOMRIURES

La ciutat dels somriures, Històries de supervivència a Bombai, de Martí Gironell, és el primer llibre que escriu el Martí, fruit de les experiències viscudes i de les persones conegudes en dos viatges consecutius fets per ell a la ciutat de Bombai.

A través de l'experiència de l'autor, el lector és testimoni de la lluita dels treballadors d'una ONG que s'esforcen per donar un futur més digne als més desvalguts de l'Índia: els nens i les dones.

Gràcies a la força de les històries d'uns personatges reals, la majoria carregats de malalties i maldecaps, Gironell aconsegueix traslladar el lector fins a les portes de l'infern perquè comparteixi els anhels, les frustracions, els desitjos, els neguits, les alegries i les desgrà-

cies d'unes persones que no perden mai el somriure ni la dignitat en la seva batalla personal per sobreviure a la malaltia i a la misèria.

L'autor destinarà els diners que obtingui amb la venda d'exemplars del seu llibre al Committed Communities Development Trust (CCDT) de Bombai.

Llegiu-lo, aquest llibre! Val la pena. Us agrada-
rà molt. És de l'Editorial Cossetània i val 12,50 euros.

Magdalena Cabacés Serra

SOPAR DE LA FAM

El dia 18 de març d'aquest any 2006, a les 9 del vespre, es va fer el sopar que ja és tradicional per col·laborar en el projecte contra la fam que Mans Unides organitza cada any per Quaresma.

La trobada la vàrem començar posant un vídeo sobre les minories i els problemes de tots tipus que pateixen les dones arreu del món i el que Mans Unides fa per ajudar-les. Es va posar de manifest el treball tan important que es fa en aquestes campanyes i l'ajuda que es pot donar a determinats països, que és magnífica.

Hem de ser conscients de les necessitats que pateixen els nostres germans del Tercer Món i ser més solidaris per ajudar-los a viure una mica millor. El projecte d'aquest any és per donar suport a famílies camperoles d'El Salvador (San Vicente). Esperem i desitgem que amb l'ajut i la generositat de tantes persones que estimen ho aconseguirem.

Com cada any, el sopar va consistir en truites, pa amb tomàquet, aigua, vi, postres i cafè. I també com sempre, el que es va servir va ser donat. Diverses senyores van fer les truites variades, totes molt bones. I el vi, l'aigua, el cafè... va assumir-ho el Centre Parroquial.

A tothom donem les gràcies. I el nostre agraïment és també per a "ArtPa" (el forn de la Cooperativa), que, com els altres anys, ens va obsequiar amb el pa.

Diners recollits:	
Per 33 comensals, a 10 €	330 €
Per 14 que no van sopar, a 10 €	140 €
Per una aportació especial	50 €
Total	520 €
La Vocalia d'Animació Infantil, VAI, en la sessió infantil del dia 19 va recollir ..	345 €
Total general	865 €

A tothom, doncs, moltíssimes gràcies.

Josefina Valcárcel

LA MOSTRA GASTRONÒMICA

El dia 7 de maig vàrem celebrar la sisena Mostra gastronòmica amb èxit esclatant, com sempre.

Quins plats més ben presentats! Tot boníssim.

Mireu quin grup de cuiners, cuineres i organitzadors:

EXPOSICIÓ DE MANUALITATS

Les festes de Sant Lluís sempre són notícia perquè l'activitat d'aquesta Casa es multiplica i com que s'escauen al començament

d'estiu, tots celebrem el final de curs i ens agrada presentar els nostres treballs, la feina feta. Les exposicions de Manualitats atrauen gran quantitat de públic. És una setmana de portes obertes on tothom hi diu la seva.

NOTÍCIES

7ª MOSTRA D'ENTITATS

Dies 12, 13 i 14, l'Ajuntament d'Horta Guinardó va tornar a organitzar la festa de la Mostra d'Entitats. Aquest any es va omplir de parades i festa el tram final de la Rambla del Carmel. L'acollida donada pels ciutadans va ser molt bona.

Una vista de la Mostra

RACONET INFANTIL - MÀGIA

MONEDA AL COLZE (6)

Efecte: Agafes una moneda amb la mà esquerra i la poses de cantell damunt la taula. Després col·loques el colze dret sobre la moneda, intentant que es mantingui vertical per la pressió combinada del colze sobre el cantell superior i de la superfície de la taula sobre l'inferior. Fas pressió amb el colze dret sobre la moneda i enretires la mà esquerra, que fins ara l'agafava, de manera que la moneda cau damunt la taula. Repeteixes l'operació una segona vegada, i finalment a la tercera fas un cop sec amb el colze sobre la taula i quan separen els braços, la moneda ha desaparegut.

Secret: La moneda s'agafa amb els dits de la mà dreta quedant totalment amagada per aquests (el dit polze l'aguanta per darrere i la resta de dits tots junts i tapant-la per davant). **Foto 1 (vista des de la posició del mag).** Es passa als dits de la mà esquerra que l'agafen de la mateixa manera (sense deixar-la veure) **fotos 2 i 3**, mentre el braç dret es doblega per dur el colze a sobre la moneda **foto 4**, es simula fer l'equilibri i es separen les mans, quedant la moneda a damunt de la taula.

Això ha estat una **finta** (moviment sense trampa, idèntic a un moviment trampós que es fa després).

Ara tornes a fer els mateixos moviments, aquest cop però, la mà dreta simula deixar la moneda a l'esquerra, però realment se l'emporta amagada sense fer cap moviment diferent **foto 5**, mentre el colze prova d'aguantar la moneda, inexistente, verticalment **foto 4** (moviment que serveix de **misdirection**: desviació de l'atenció), la mà dreta diposita tranquil·lament la moneda damunt l'espatlla, per dins de la peça de roba que es porti

foto 6 (la posició és la mateixa de la foto 4). Seguidament es pica amb el colze a la taula i automàticament s'ensenyen les dues mans buides mostrant que ha desaparegut la moneda.

Nota: Si has tingut la precaució d'amagar una moneda duplicada en algun lloc pots fer-la aparèixer.

ACLARIMENT LINGÜÍSTIC

Finta i **misdirection** són dos tecnicismes. El primer es tradueix igual; en canvi, per al segon jo proposo **DESATENCIÓ**: Desviar l'atenció d'on a tu t'interessa.

Ferran Homar

Fotos: **Alfons Martínez**

Equivocar-se sense reconèixer-ho;
això és equivocar-se

(Màxima. França.
Del llibre:
"Rectificar és de savis".)

can paulet

fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

RACONET INFANTIL

ELS PANTALONS TEXANS

Es van inventar el 1860 a l'Oest americà. Un sastre de disset anys, anomenat Levi Strauss, va arribar a San Francisco en plena febre de l'or i va tenir una idea innovadora: d'una tela de cotó molt resistent en va fer pantalons per als miners. L'èxit d'aquella peça de roba va créixer encara més quan al jove sastre se li va acudir tenyir-los de blau per dissimular-ne les taques. A partir dels anys trenta (del segle XX) es van posar de moda, però el boom va arribar als anys setanta. I encara dura.

MENÚS DE GORIL·LA

¿Sabeu quina és la dieta d'un goril·la del Zoo de Barcelona?

- A les 8 del matí: llet i dues fruites.
- A les 10: verdures, tomàquets, pastanagues, enciam...
- A les 12: si n'és època, fulles d'acàcia i plataner.
- A 2/4 de 2: pipes i blat de moro.
- A les 6 de la tarda: més fruita i verdures.

LES ROSES

Un Sant Jordi sense roses és com un Sant Josep sense crema o una pizza sense mozzarella. Plantar i tenir cura d'un roser pot semblar fàcil, però no ho és.

Aquí tens uns consells perquè les teves roses creixin a tota velocitat.

1. Prepara un test gran de fang amb molta terra porosa a l'interior.
2. Enterra-hi una llavor de roser.
3. Situa el test al sol i rega'l cada dos dies amb aigua de l'aixeta. (A l'hivern només s'ha de regar un cop per setmana.)
4. Podar el roser és molt important perquè floreixi amb força. (Pregunta a un jardiner la millor manera de fer-ho.)
5. Adoba el roser amb fems orgànics durant els mesos d'hivern i cuida'l constantment.

DENT SANA IN CORPORE SANO

Et rentes bé les dents amb el raspallet abans d'anar a dormir?

El primer raspall de dents el van inventar els antics egipcis i consistia en una branca de la mida d'un llapis que fregaven contra les dents. Però l'invent es va anar perfeccionant i, al 1500, als xinesos se'ls va acudir cosir pèls de porc a un os.

Al llarg dels anys la gent s'ha raspallat les dents amb plomes rígides d'au, escuradents de coure i esponges naturals fins a arribar a les pues de niló d'avui dia.

OPERACIONS ARITMÈTIQUES

Entre aquestes operacions, n'hi una que no hi hauria de ser. Digues quina.

$$\boxed{2 \times 2 \times 2} \quad \boxed{4 \times 4 - 8} \quad \boxed{24 : 4} \quad \boxed{3 \times 4 - 6} \quad \boxed{3 \times 2}$$

$$\boxed{15 - 7} \quad \boxed{6 - 2 + 4} \quad \boxed{24 : 3} \quad \boxed{4 \times 2}$$

$$\boxed{4 + 4} \quad \boxed{11 - 3} \quad \boxed{6 \times 2 - 5}$$

$$\boxed{3 + 3} \quad \boxed{9 - 7 + 6}$$

FINAL IDÈNTIC

Les paraules que comencen així:

PAR... SALV... PE... LLENGU...
GAR... PAIS... TATU...

poden acabar de la MATEIXA manera.

¿Quin dels finals que posem a continuació és l'adequat?

...ADOR ...IDOR ...ISTA ...ISME
...EM ...ATGE ...OT ...IDI

Carmina Lara

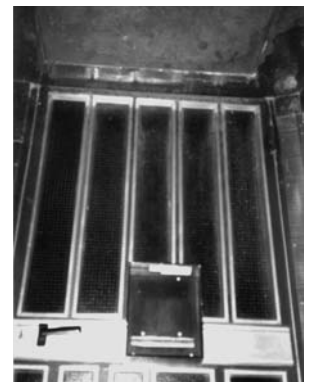
RACÓ DELS LLUÏSOS

La foto del butlletí 86 correspon al "racó" porta d'entrada a la sala del teatre.

Guanyadora:

Sònia Basco Lara

Endevineu el present "racó".

MONTSERRAT URDEIX I DORDAL
Sòcia núm. 73 dels Lluïsos d'Horta, nascuda al carrer Rivero, el 8 de setembre del 1943.

La Montserrat és una dona amb cara de nena, que està contenta de si mateixa. Està contenta d'haver nascut la diada de la Mare de Déu de Núria i pensa que se'n podria dir, però està contenta de ser la Montserrat perquè aquest era el nom de la germana que va tenir i no va arribar a conèixer.

Montserrat: La meva germana va néixer en temps de guerra i en va patir les conseqüències: tenia poca salut, falta de proteïnes, vitamines i tots els elements que necessitem per a desenvolupar-nos forts i sans. Va agafar la diftèria tot just l'any 40 i no se'n va sortir.

Dora: *Va morir molta gent els primers anys de la postguerra. Hi havia una passa que mata-va: en deien "el piojo verde". Són les seqüeles derivades dels disbarats que fem la humanitat. Perdoneu, però els que encara quedem d'aquells anys 30 i 40 no podem deixar de parlar-ne. La vida no és només el present: hi ha un passat que ens ha emmotllat i, per sort, hi ha un futur que ens dóna esperança. Tornem a la història de la Montserrat: va néixer l'any 43 en una casa d'aquelles antigues amb l'eixida, el pou, el safareig, el celler...*

Montserrat: Tot hi és encara. L'aigua del pou ja no la fem servir: caldria instal·lar una bomba elèctrica i passar control sanitari Recordo que quan era petita no en teníem d'altra, d'aigua, que la del pou: servia tant per regar

l'hort com per a us domèstic. Era bona, mai no ens havia passat res.

Dora: *M'has dit que també teníeu, o teniu, un celler.*

Montserrat: Encara hi és, és cert, encara que ara és una habitació més de la casa. Ara no hi ha ni cavalls, ni menjadora, ni el cup per al raïm, ni podem fer el vi. Tampoc tenim l'hort amb tota mena de verdures: ara és un pati que serveix per jugar a futbol (porto un bon entrenament de porter, tot jugant amb els renebots) o bé per voltar amb bicicleta.

Dora: *Queden més cases com la teva en aquest antic carrer Rivero?*

Montserrat: Gran com la nostra ja no en queden però sí que n'hi ha alguna més. Hi ha can Romà, can Caminal, can Peraso, ca l'Hilari...

Dora: *Déu n'hi do les que has nomenat! També en podem trobar al carrer Sant Tomàs i altres indrets d'Horta. Veritablement, encara som una mica poble. A veure què m'expliques de la teva infantesa. Parlem de l'escola, si et sembla bé.*

Montserrat: Vaig anar a les escoles de les Eroles, l'Acadèmia Montserrat. Vaig començar molt petita; en realitat no tenia edat escolar encara, però jo acompanyava cada dia el meu germà Josep i em quedava en un racó de la classe. Les mestres, en veure'm tan assídua, al cap d'un mes em van admetre com a alumna i van dir als pares que podia anar-hi de franc tot el primer curs. Em vaig fer força amiga de la Roser Homar, les germanes Marí que vivien a la casa de pagès la Sínia, la Lluïsa i la Fernandita... Abans de complir els 13 anys, ja vaig plegar per entrar a treballar a can Caparrada com a ajudant de la senyora Lola, de pantalonera. Ja feia temps que hi anava a treballar en sortir d'escola, de sis trenta fins a les nou del vespre.

Dora: *Quina nena més treballadora. Ara no està permès començar el treball tan jove.*

Montserrat: Ni abans tampoc. Però les famílies s'organitzen com poden. A casa haviem de comptar molt: solament guanyava un sou el pare que estava malalt del cor i no podia fer excessos. La mare tenia feina dura en fer

de mestressa i d'infermera: l'àvia era cega i també ben delicada. Si jo podia ajudar, ho feia molt de gust. Quan es van inaugurar les Galeries Horta, vaig treballar de dependenta a la botiga d'esports de can Castanyer. Amb els anys em vaig ocupar de la feina d'oficina: lletres i números. Vaig tenir la sort de ser ensinistrada pel senyor Joan Marí que era el comptable i un magnífic professor. Així van anar passant els anys: 10 a la botiga i 3 a l'oficina. És el moment de canviar d'ambient: trobo feina en un laboratori, al departament de comptabilitat i m'hi incorporo. Sis anys han passat quan em traslladen a Madrid. Hi vaig estar solament dos mesos (sempre molt ben tractada, sense problemes de cap mena) i després torno a Barcelona. El treball es multiplica.

Dora: Què vols dir?

Montserrat: Que tinc moltes feines en quatre llocs diferents: cada dia, a les set del matí ja sóc al Laboratori; a les nou, a l'oficina que encara hi sóc actualment; els dissabtes al matí, a can Castanyer a fer els balanços mensuals, i a la tarda, com a dependenta, a la botiga.

Dora: No m'estranya que estiguis prima i en bona forma: amb aquest exercici!

Montserrat: Ara ja no vaig tan "estressada". Fa 27 anys que estic a la mateixa empresa i el meu "cap" és més jove que jo, i ens entenem molt bé. Quan vaig complir els 60 anys en van dir si volia plegar o continuar. Jo volia continuar i tothom content. Aquí estic. Em queden dos anys fins a la jubilació.

Dora: Aguantaràs bé. I aneu a saber què farà llavors una dona tan activa com és la Montserrat! A veure: retrocedim. Tota la vida no ha estat treballar i prou. Suposo que hi ha hagut temps de lleure, d'esbarjo...

Montserrat: El meu temps de lleure el passava entre els Lluïsos i la Parròquia. El pare, soci dels Lluïsos de tota la vida, havia estat de junta, feia teatre, era de la colla sardanista i, naturalment, els seus fills el seguïem. El meu besavi havia estat cafeter i el meu germà va ser president una temporada. Jo només col·laborava al teatre fent de comparsa a la Passió i als Pastorets. Tant el meu germà com jo ens sabíem la lletra de dalt a baix i fèiem representacions familiars a casa, amb la col·laboració de la mare que també tenia els seus "papers" particulars. Els diumenges, havent dinat, a les tres de la tarda ja era a la Parròquia a les sessions de Catequesi. La meva catequista era l'Anna Cruset. Fèiem concursos de catequesis i els guanyadors

eren nomenats rei, reina, príncep i princesa. Dos anys vaig ser reina i coronada amb lloret. Era una bona manera d'estimular-nos a fer treballar la memòria: ens feien moltes preguntes i anaven eliminant els que no sabien contestar bé. Quan s'acabava l'hora de la catequesi, cap als Lluïsos a veure teatre o cinema, el que ens volguessin donar. Ja en plena adolescència, fèiem reunions, trobades i xerrades. Ens reuníem a casa de la Margarida Tomàs, que ens feia de monitora. Quan van començar a funcionar l'Esplai, m'hi vaig incorporar i vaig fer de Monitora de Colònies amb mossèn Verdura. Ens feien cursets de pedagogia, tècniques de joc, d'expressió, de cants, de manualitats: tot molt ben organitzat. Hi vaig col·laborar quatre o cinc anys.

Dora: Uf! Quina vida, aquesta

Montserrat! Què és el que no has fet? Encara tens temps per a altres coses a més de treballar?

Montserrat: I tant! Per exemple, viatjar. M'agrada conèixer món i he conegut moltes terres, molts països, moltes cultures, moltes meravelles.

Dora: Em pensava que era exclusiva meva, això de viatjar. Coneixes Amèrica, per exemple?

Montserrat: He estat a Xile, Perú, Argentina, Brasil, Hondures, Guatemala, Mèxic, Estats Units, Canadà...

Dora: Àsia?...

Montserrat: Xina, Japó, Índia, Nepal, Síria, Jordània, Israel, Corea, Vietnam... Tinc vivències molt bones de Iemen: m'hi vaig trobar amb l'equip de TV3.

Dora: Àfrica?...

Montserrat: El Marroc, Egipte...

Dora: Europa?...

Montserrat: Des de Noruega i anar baixant, el que vulguis.

Dora: Què faràs quan et jubilis?

Montserrat: Procuraré recuperar les activitats d'Horta i dels Lluïsos. Ja havia treballat en la Junta quan era president en Josep Magrans, al costat de l'Eulàlia Tomàs. Les circumstàncies m'han portat a conèixer i conviure amb gent de totes les edats i tendències i he aprofitat per conèixer món cada vegada que tenia vacances. Quan em jubili no renunciaré a l'amistat i contacte amb la "meva" gent. Sempre m'he sentit vinculada als Lluïssis, encara que no hi vagi sovint. Tota la meva família ha estat dels Lluïsos i jo no sóc pas menys. Aquesta Casa sempre serà Casa Meva.

Dora: I meva. Diguem-ne: Casa Nostra.

Dora Serra

TENNIS TAULA

UN COP ACABADA LA TEMPORADA

Un cop acabada la temporada no podem pas dir que aquesta hagi estat bona.

Al començament de la temporada teníem previst formar un grup nou de joves escolars en el nostre centre, però les millors infraestructures d'altres llocs i principalment els polisportius que poden oferir més quantitat d'esports va fer que no ho poguéssim iniciar, quedant com un tema pendent per a la temporada vinent.

L'equip de Nacional va aguantar fins la darrera jornada, però, finalment, li va ser impossible mantenir la categoria.

A partir d'ara estarem a la categoria Preferent, però cal tenir en compte que la qualitat dels equips catalans farà que sigui una categoria molt competitiva.

L'equip de Veterans de +50 ha quedat tercer a la lliga i l'equip de +40 de primera ha baixat a segona, ja que dos dels jugadors capdavanters de la temporada passada ens han deixat per anar a altres clubs més propers del seu lloc de residència.

També cal destacar que del 28 d'abril a l'1 de maig, els jugadors de la secció dels Lluïsos Josep Mora i Benet Moreno van anar a representar el Centre Parroquial d'Horta a San Javier (Múrcia) per disputar el 15è Campionat d'Espanya de Veterans de Tennis de Taula.

Van participar en la categoria de +50 on l'any passat ens vàrem proclamar Campions. A la prova d'equips vam estar enquadrats amb San Sebastián de los Reyes (Madrid), Club Ferrol i Vilafranca. Es va guanyar clarament a l'equip del Ferrol, però es va perdre amb els

altres dos i vàrem quedar fora de la fase final. De totes maneres, cal dir que ens va tocar el grup més fort, ja que San Sebastián de los Reyes i Vilafranca van jugar la final d'entre els 24 equips participants.

Igual que a la lliga, l'equip d'aquest any era menys competitiu per la marxa dels dos jugadors més importants. Pel que fa als individuals i dobles, es vàrem passar diverses rondes, però sense poder lluitar pels millors llocs.

Des de fa uns anys, aquests Campionats tenen un gran nivell, ja que hi participen jugadors que estan jugant a la màxima categoria nacional i en alguns casos hi participen com a selecció espanyola.

Pel començament de la nova temporada volem intentar tornar a fer un grup de joves per promoure el tennis taula, per això us demanem que qualsevol que estigui interessat ens pot escriure manifestant el seu interès a l'adreça electrònica: tennistaula@lluïsohorta.cat

Josep Maria Miró i Castells
Vocal de la secció de Tennis Taula

VOLS JUGAR A TENNIS TAULA?

VINE ALS LLUÏSOS D'HORTA.

Escriu a: tennistaula@lluïsohorta.cat

HI O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 – Telèfon 93 357 65 54 – 08032 BARCELONA

Només poden
els que pensen
que poden.

(Virgili. Roma.
Del llibre:
"Els avantatges
de saber
canviar".)

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

EL ROSSINYOL 19/02/06

Aquest mes de febrer ens visita la Companyia Renaixença que ens obsequien amb una versió del conte d'en Hans Cristian Andersen on hi ha inclòs varies històries del mateix escriptor.

Una vegada més el nostre teatre s'omple de xics i grans que gaudeixen d'allò més amb les aventures dels titelles i actors.

LA PRINCESA I EL PÈSOL 19/03/06

Com ja és costum, el mes de març, fem coincidir l'actuació de titelles amb la campanya contra la fam de Mans Unides. Aquell diumenge ho teníem tot lligat, la sala plena, els titellaires a punt, però era gairebé l'hora de l'actuació i la furgoneta amb el castellet i els titelles no arribava. Per culpa d'una avaria no vàrem poder oferir l'actuació de titelles, per sort poguérem passar una pel·lícula de dibuixos animats a la gent que va decidir quedar-se. Unes cent persones ompliren la sala, la resta preferiren la devolució dels diners.

SANT JORDI I LA PRINCESA 02/04/06

Ja per tancar la temporada, ens visitaren els de la Companyia Pengim Penjam que ens oferiren una particular versió de la Llegenda de Sant Jordi, el Drac i la Princesa. Malauradament,

el mes d'abril comença a fer bon temps i la gent prefereix anar a la platja o a la muntanya abans que tancar-se en un teatre. Tot i no poder omplir la sala, la temporada de titelles ha anat força bé. Esperem que la propera vagi igual o millor.

Pere Solé i Serra

5É TALLER DE CUINA INFANTIL

Horta, 6 de maig del 2006

Aquest any hem volgut estar a la alçada de la 1ra estrella Miquelet, que en breu ens serà concedida, i hem preparat un menú molt refinat.

Primer plat: Timbal d'arròs amb vinagreta de tonyina

Segon plat: Tàrtar de fruites sobre carpaccio de poma amb almívar

Postres: Bombons de xocolata negra amb fruits secs i perletes argentades

Els nostres cuiners han sigut: Sonia Basco, Marta Sole, Clara Sole, Laia Perles, Laia Caballero, Joana Magrans, Pau Magrans i en Jesús Garicano.

Xefs i ajudants : Júlia Asín, Núria Font i una servidora de vostès.

Bon Profit!

Toni Rimblas

GRUP FOTOGRÀFIC D'HORTA

CONCURS NACIONAL DE DIAPOSITIVES

A la ciutat de Barcelona i en el domicili social del Grup fotogràfic d'Horta, secció d'aquest Centre Parroquial d'Horta, Els Lluïsos, reunits els senyors:

Pilar Masbernat Capdevila, de l'Agrupació fotogràfica de Catalunya;

Mercè Mayol Faura, de l'Associació fotogràfica La Garriga, i

Jaume Vila Alaman, de l'Associació de Personal de "la Caixa", constituïts en Jurat Qualificador del **XXXIV Concurs Nacional de Diapositives**, organitzat pel **Grup fotogràfic d'Horta**, i patrocinat per la Federació Catalana de Fotografia amb el núm. 2006/21, emeten el següent **verdicte**:

Obres presentades i acceptades: 138, de 48 autors.

PREMI D'HONOR.— Lema: *Carnaval*. Col·lecció de Josep M. Fontanet Valls, de Sabadell.

PRIMER PREMI.— Títol: *Natura 2*, de Ramon Subirana Riu, de Puigreig.

SEGON PREMI.— Títol: *Premi 2*, de Jordi Camprubí Berenguer, de Barcelona.

TERCER PREMI.— Títol: *Nen 2*, de Joan Buxó i Briquets, de Cerdanyola del Vallès.

Classificació social:

PRIMER PREMI.— Títol: *Marieta*, de Jaume Caminal i Serret.

SEGON PREMI.— Títol: *Escala 1*, d'Ernest Sitjà i Franquesa.

TERCER PREMI.— Títol: *Sol de pedra*, de Carme Centrich Monge.

Grup fotogràfic d'Horta

ESBART FOLKLORIC

ADÉU 2005, BENVINGUT 2006

És l'11 de desembre de 2005. Una vegada més, l'Esbart Folklòric d'Horta ha volgut acomiadar l'any amb la tradicional ballada de Nadal. Enguany, dins del marc de la Roda d'Esbarts de Veterans, ens han acompanyat en aquest comiat l'esbart de Gualba i el grup de Veterans de l'Esbart de Granollers.

Uns dies abans, el Grup de Pares va ballar al Centro Aragonés en un acte conjunt amb el grup folklòric Lo Cierzo.

Amb aquestes i altres ballades, a banda de mostrar el fruit de la tasca realitzada durant el curs, el nostre esbart té sempre el desig de compartir amb els assistents l'alegria de ballar. Des de l'esbart, estem convençuts que ballar és una expressió d'alegria i també un bon mitjà per al coneixement mutu, l'apropament i l'entesa entre persones i cultures diferents. Aprofitem, doncs, aquestes línies i aquesta època nadalenca, plena sempre de somnis i bons propòsits, per desitjar-vos a tots un 2006 ple d'alegria, pau, concòrdia i... ball.

Sílvia Argudo

ACTUACIÓ DEL GRUP INFANTIL A LES FESTES DE SANTA EULÀLIA

Dins de la programació de l'Ajuntament de Barcelona per a les Festes de Santa Eulàlia, el Grup Infantil del nostre Esbart va actuar el dissabte 11 a la tarda en el marc incomparable de la Plaça del Rei.

L'organització anava a càrrec de l'Agrupament d'Esbarts. La realitat és que els que hi érem presents vam poder fruit d'un espectacle d'altíssim nivell en el qual la nostra secció col·laborà sense desentonar en cap moment.

Les actuacions van ser de grups de Catalunya i de França.

Un altre èxit a remarcar: el del públic. Tant el que hi acudí perquè sabia el que s'hi celebrava com el que casualment passava per allí, se sentia atret pel que veia i s'hi quedava.

ACTUACIÓ AL "POBLE ESPANYOL" DE BARCELONA EL 05-03-2006

El nostre Grup infantil va actuar en la "Trobadra d'Esbarts Infantils" en el gran escenari que és el "Poble Espanyol" de Barcelona, junt amb altres Grups de la resta de Catalunya i d'Andorra. Les actuacions s'alternaren a la Plaça Major i en altres llocs del recinte.

Las actuacions no es pogueren completar per culpa de la pluja. Tanmateix, el nostre grup po-

gué mostrar de manera brillant dues danses del seu repertori.

El temps atmosfèric no va poder impedir l'assistència del nombrós públic que anà a veure les actuacions, entre els quals hi havia visitants de la resta d'Espanya i de l'estranger.

MANS UNIDES

El 18/3/06 nosaltres també participàrem en la festa que s'organitzà a la plaça Eivissa per col·laborar en l'ajuda al Tercer Món, organitzada per la Parròquia. Els nostres joves i menuts actuaren al costat dels diversos grups de les Entitats d'Horta i del nostre Mag Ferran Homar que va fer de presentador.

RODA D'ESBARTS ALS LLUÏSOS EL 02-04-2006

El dia 2 d'abril es va celebrar la Roda d'Esbarts Infantils i Juvenils Catalunya als Lluïsos d'Horta.

Ens van visitar l'esbart Sagrat Cor de Barcelona, Bitrac Dansa d'Igualada i el Grup de Danses d'Aleixar (Tarragona).

Fou una jornada de convivència en què ens tornaren la visita que havíem fet nosaltres.

Cal destacar que, per part de l'Esbart Folklòric d'Horta, a més del Grup Infantil, s'estrenava davant del nostre grup el recuperat Grup Preparatori a les ordres de la Paula Casanova. I ho van fer amb una aplaudida actuació, molt digna, sobretot si es té en compte que sols portaven tres mesos assajant.

En conjunt, es va assolir un altíssim nivell, i no és d'estranyar perquè ens visitaven grups d'una llarga tradició en el món de la dansa catalana, que són punts de referència a les respectives poblacions.

Festa de final de curs: 11/6/2006

Com a fet anecdòtic, es pot mencionar el sorteig d'un pernil entre el nombrós públic, cosa que ajudarà a finançar al Cos de Dansa i al Grup de Pares el seu viatge a Tenerife per participar-hi en el Festival Nacional de Folklore de La Laguna.

Ángel Lorenzo Devesa

FESTIVAL NACIONAL DE FOLKLORE "YAYA RÍOS" LA LAGUNA - TENERIFE

El Cos de Dansa i el Grup de Pares prendran part en el Festival "Fiestas en honor de San Benito", els pròxims dies 6, 7, 8 i 9 de juliol a les illes Canàries.

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

TEATRE

HIPERMERCACÒMIC

Els dies 18 i 19 de febrer es va representar la divertida obra *Hipermercacòmic* a càrrec del Grup Auca. Es tractava d'una peça teatral de creació pròpia que l'acció se situava en un hipermercat, però feta amb un sentit humorístic que va fer passar una bona estona als espectadors.

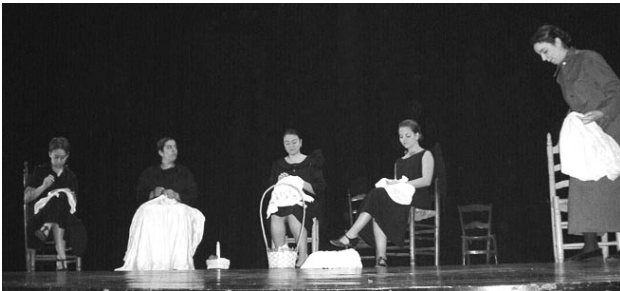
Hi havia moments de pantomima i d'altres amb diàleg. Algunes situacions com la "lluita lliure" per aconseguir una peça de roba, i la del "maniquí", varen provocar les rialles del públic.

Bona labor interpretativa, ben dirigits per Patrícia Mendoza.

Enhorabona a tots. Esperem que, de tant en tant, puguem gaudir d'altres obres teatrals. Som-hi!

Ricard Terrades i Mut

LA CASA DE BERNARDA ALBA DE FEDERICO GARCÍA LORCA

Dies 6 i 7 de maig es representà pel grup Veni Vidi Vinci, l'obra anunciada, en una adaptació feta per Joaquín Forradillas.

Aquesta obra ja estava prevista per a finals de març, però per causes alienes s'ajornà.

Les vuit intèrpretes femenines van fer una bona actuació, demostrant que tenen empenya i molt bona voluntat per a fer teatre. El personatge de Bernarda Alba, molt ben interpretat per la Paula Casanovas.

Sorprenent el principi on les vuit dones entren en processó per la sala.

Bona labor de direcció per part de Mireia Parés i també una bona col·laboració tècnica.

Ricard Terrades i Mut

ANEM A FER UN TOMB

Enguany, per les Festes de Sant Lluís s'ha representat una obra escrita per Daniel Comas: "*Anem a fer un tomb*" que consistia en dues parts: la primera era recordar les obres que sihan representat durant aquests deu anys que tenim com a directora la Teresa Campmany. La segona part era un tomb per les Rambles de Barcelona.

Una bona interpretació per part de tots els actants, tant els petits des de tres anys com fins als més grans que alguns ja passen dels setanta.

Felicitats a tots i endavant!

Ricard Terrades i Mut

El nombre 10 que l'enxaneta Laia mostrava en acabar l'obra *Anem a fer un tomb* no era pas un homenatge a Ronaldinho, sinó la celebració d'una aventura que començava ara fa una dècada, quan un grup —aleshores petit, ara molt nombrós— de socis i sòcies van decidir que es podria fer una representació per celebrar les festes del nostre patró.

Per aquesta raó, la primera part de l'espectacle es va destinar a fer un recordatori d'aquests deu anys, amb petits extractes de totes les obres que s'hi han exhibit. Així, els espectadors habituals van recordar pàgines viscudes, com aquell primer *Mikado* que va obrir

el foc o el sermó de l'entranyable Mossèn Taquetes, mentre que els més nous es van poder fer una idea de la trajectòria —cada cop més ambiciosa i amb més participants— d'aquesta funció tan especial.

paven els intèrprets originals, en la majoria eren les noves generacions —les dels Lluïsos, no les d'un partit el nom del qual ara no vull recordar— les que prenen el relleu.

Potser el més significatiu d'aquesta primera part és que, d'alguna manera, simbolitzava també el punt de trobada entre el passat i el futur, ja que, si bé en alguns números hi partici-

A la segona part ens van portar a tots d'excursió, però com que el pressupost ja s'havia exhaurit, només vam arribar fins a Les Rambles. Allà vam gaudir de les parades de flors, els quioscos, els inevitables turistes, les estàtues humanes, els "rappers", o els trilers que ens volien ensarronar.

La temperatura de la sala —que ja de per sí és molt alta— va pujar uns quants graus

quan les senyores que fumen van envair l'escenari amb les seves justes reivindicacions.

I, per si no n'hi havia prou, els termòmetres ja van esclatar amb l'espectacular número final de *Full Monty*, que no va provocar desmai però sí més d'un fogot incontrolable a la platea. En fi, celebrem des d'aquí la modernitat d'un Centre Parroquial del segle XXI, que no s'ha quedat ancorat en la moral d'altres temps.

Ja només queda donar les gràcies a tots els participants que han fet, fan i faran que la festa continuï, perquè, com deia —amb perdó— el cul dels agents: "L'any que ve, més".

Quim Casals Campmany

EXCURSIONISME

SORTIDA DE FINAL DE CURS 20/5/06

De les excursions de final de curs de Manualitats, aquesta ens ha deixat un particular record per ben aconseguida.

L'esmorzar, a l'àrea de serveis de l'autopista, engresca més si cal l'ànim amb què hem sortit a les vuit del matí. En arribar a Garriguella hem visitat un centre de reproducció i protecció de tortugues molt curiosos.

Des d'allà hem anat a una cooperativa de venda de productes autòctons.

Hi fan una garnatxa que hi canten els àngels! I llonganisses, i mongetes. Ens hi hem passat mirant i triant i tastant tanta estona, que se'ns ha fet l'hora de dinar. El restaurant amb un nom que prometia, "El Castell", ha merescut aplaudiments.

Havent dinat, ens han dut a visitar el museu del castell de Peralada. Que bonic! He vist la biblioteca que compte amb més de 80.000 volums, d'ells hi ha almenys 2000 d'incunables. També hi ha 1000 edicions del Quixot, documents antics..., però havíem de seguir la guia perquè el temps vola! Ja no és com abans que durava i es podia en un dia fer de tot, ara tos 'ha de fer corrent i a les sis de la tarda entra un altre grup de visitants. ¡Com enyoro els anys passats en què es podia badar, mirar i remenar!

Hem vist, allí mateix, una bonica col·lecció d'objectes de vidre antic, algunes peces són de l'Egipte faraònic. ceràmiques espanyoles, pintures. I, per acabar, el museu del vi. Abans, en entrar, ja hem admirat l'església, de la qual se'n pot destacar el sostre de fusta pintat a mà, l'ornamentació de l'altar, amb molts objectes de plata, i pintures que totes són sense firmar perquè totes elles són còpies. Ho ha dit la guia. El claustre l'hem vist de passada, per això que tot són presses, i és el que deia, avui dia el temps no dura gens; no és com el d'abans!

De tornada, érem davant l'església de Sant Joan d'Horta a les 8.30. hauríem pogut romancejar una mica més, que al maig, el sol es pon més tard.

Montserrat Reguard

CREUER PER LA MEDITERRÀNIA VUIT DIES AFORTUNATS

Dia 26 de maig sortida amb autocar des de davant de la Parròquia (2 autocars amb 76 persones) que ens porten al port per embarcar en el vaixell "Costa Fortuna", un vaixell que pot transportar 3.470 passatgers més 1.026 tripulants. Al vaixell hi ha 4 restaurants, 11 bars,

3 piscines, teatre de 3 pisos, cassino, discoteca, 13 pisos, 14 ponts...

Dia 27: Marsella, un dels ports més antics del Mediterrani. Fem una visita guiada per la ciutat: platja dels Catalans, monument als Immigrants, basílica de Nostra Senyora de la Guàrdia, jardins del castell Borely... Temps lliure i tornada al vaixell on sopem i després al teatre Rex.

Dia 28: Rivièra de Ponent per la Savona, i visita a Gènova, la capital de la Liguria. Passem per la Via Garibaldi, el carrer més maco d'Europa. Visitem uns quants palaus: el Blanc, Paganini, Ducal i Rosso. Tornada al vaixell.

Dia 29: cap a Nàpols i cap a Pompeia on passem per les famoses runes de la ciutat que un dia sepultà el volcà Vesuvi.

Dia 30: Sicília, l'illa més gran del Mediterrani. Desembarquem a la capital: Palermo (ciutat molt descuidada). A set quilòmetres de la capital hi ha Monreale en el Monte Caputo on podem visitar la Catedral d'art normand, àrab, nòrdic i bizantí (una meravella).

Tornem a Palermo contemplem els camps de llimoners i tarongers, els carrers amb arbres de xiranda, el teatre Garibaldi, el de l'Òpera Massino (un dels més famosos d'Europa), la font de la Vergonya a la plaça de l'Ajuntament, la Porta Nova, entrem a la Catedral... i tornem cap al vaixell.

Dia 31: arribem al continent Africà i visitem Tunis, la capital de Tunísia i amb un autocar de l'època dels anys 40, anem a Cartago, el seu parc arqueològic i després a Sidi Bou Said, un poble molt turístic amb cases blanques i blaves i molts de "souvenirs". El millor és la visita al museu Nacional del Bardo (època romana), una veritable joia d'art en ceràmica de la prehistòria, art púnic, grec, romà, bizantí, àrab-musulmà...

Fem el dinar al vaixell i comencem la travessia cap a l'illa de Sardenya. Les aigües del mar s'esvaloten una mica i el vaixell bamboleja. Difícil mantenir-se dempeus. Sortosament,

cap a la matinada del dia següent, la mar s'en-calma.

Dia 1 de juny: la direcció és "cap a casa". A mig matí ja som a les Balears. Desembarquem a Palma de Mallorca i cap al castell de Bellver. Visita a la plaça de braus, la catedral i el Poble Espanyol Mallorquí. Carregats

d'ensaimades, fem via cap al vaixell.

Dia 2: amb sabor a poc, donem fi a la nostra excursió. 9 hores matí ens disposem a desembarcar. Hem passat 8 dies i 7 nits dins d'un poble de 4.500 persones. S'ha fet un curset intensiu de "relacions humanes" de 52 nacions diferents. Érem "Les Nacions Unides dins d'una Torre de Babel"

Gràcies una vegada més als organitzadors. El "llostó" ha

quedat molt alt.

Que la unió entre les persones amb el nostre bon fer i saber estar, sigui sempre el nostre ideal!

Fins a la propera sortida,

Lluís Cuevas i García

ENQUESTA – EL SOCI OPINA

Heu de triar **una** de les 5 possibles respostes de l'enquesta **A** i **una** de les 10 possibles respostes de l'enquesta **B** i enviar-la al Centre Parroquial d'Horta en un sobre amb les vostres dades personals.

També podeu fer arribar la vostra resposta per correu electrònic a jmagrans@uoc.edu

Entre totes les respostes rebudes farem el sorteig d'un fabulós **GELAT DE XOCOLATA de la Plaça Eivissa**.

A.- Després de la lamentable mutilació dels històrics jardins de Can Mariner, perduts per sempre més, i de l'encara més lamentable edificació de pisos al carrer Chapí, penseu que la "reconstrucció" de Can Mariner s'està fent amb respecte històric al poble d'Horta?

- 1.- No, sense el més mínim respecte.
- 2.- Amb poc respecte.
- 3.- Amb un respecte normal.
- 4.- Amb força respecte.
- 5.- Sí, amb molt de respecte.

B.- Després de la recent col·locació al barri de nous fanals a les voreres, com els que es poden veure a la fotografia, quina penseu que pot ser la raó del nostre mai prou valorat i estimat Ajuntament per fer semblant actuació?

- 1.- No volen que les parelles anem agafades de la mà.
- 2.- Volen que passem un per la dreta i l'altre per l'esquerra.
- 3.- Volen que sortim de casa d'un en un.
- 4.- Volen que caminem pel mig del carrer.
- 5.- No volen que portem cotxets de nens.
- 6.- No volen que anem en cadira de rodes.
- 7.- Es pensen que som al Passeig de Gràcia.
- 8.- Les tenien i en algun lloc les havien de posar.
- 9.- No en saben més.
- 10.- Per treure-les d'aquí un any.

Josep Magrans i Breu

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els primers cinc mesos del 2006:

Gener de 2006

El Madrid encara pot guanyar la lliga.
El Madrid encara pot guanyar la copa del rei.
El Madrid encara pot guanyar la copa d'Europa.
Prohibit fumar.

Mort Llorenç Gomis, periodista, poeta, professor universitari i fundador i director de la revista 'El Ciervo'.

El PSOE rebutja incloure el terme 'nació' en l'articulat de l'Estatut.

Defensa cessa un general per instar l'exèrcit a frenar l'Estatut.

Mas proposa un nou Miravet abans del febrer per avaluar si cal retirar o no l'Estatut.

Els serveis d'atenció a persones sense recursos, desbordats.

Hamàs arrasa a les eleccions Palestines i ara afronta el repte de governar.

Febrer de 2006

El Madrid encara pot guanyar la lliga.
El Madrid ja no pot guanyar la copa del rei.
El Madrid encara pot guanyar la Copa d'Europa.

L'arribada dels 'papers' a l'Arxiu Nacional, sense previ avis i després d'un viatge nocturn per carretera, culmina una històrica reivindicació del catalanisme, 67 anys després.

Lluís Llach torna a anunciar que deixa els escenaris, però presenta cinc nous projectes. No és la primera vegada que diu que se'n va. "És el meu últim disc: plego".

Una allau causada per les pluges sepulta la localitat de San Bernardo, a l'illa de Leyte, amb 1.700 persones.

La primera nina que parla català és l'estrella d'una fira de joguines. Vist l'èxit, l'empresa en dobla la producció. "Mami, fes-me pessigolles a la panxeta que m'agrada molt". Si se la complau, la nina demana que la pentinis, la posis maca, juguis amb ella, l'abracis o la posis al llit i no pararà fins a aconseguir-ho.

Clam massiu al carrer a favor de l'Estatut del Parlament. Desenes de milers de persones es manifesten a Barcelona rere el lema "Som una nació i tenim el dret de decidir".

Març de 2006

El Madrid encara pot guanyar la lliga.
El Madrid ja no pot guanyar la copa del rei.
El Madrid ja no pot guanyar la Copa d'Europa.
Bush promet a l'Afganistan que els EUA capturaran Bin Laden.

El Premi Internacional Catalunya guardona el bisbe Pere Casaldàliga per haver renegat de totes les pàtries i haver esdevingut convers de les Amèriques desemparades.

Casaldàliga no es vol arriscar a deixar el Mato Grosso perquè no té cap garantia de poder tornar-hi, després que se li hagin aplicat cinc processos d'expulsió. Recorda que "el fet de ser català m'ha fet més sensible al problema de la llengua i la identitat dels indis i m'ha ajudat a no caure en el pur imperialisme cultural".

Casaldàliga és una de les veus de la teologia de l'alliberament i defensa que "tota l'Església hauria d'escollir aquesta opció, aferrar-se a la fe dels pobres, per alliberar les persones i els pobles, per aconseguir la justícia i no acontentar-se només de donar almoïna".

Formatges en conserva i peix que no es fa malbé durant setmanes són algunes de les novetats de la fira Alimentaria. També mostra una màquina que ven la fruita pelada i trossejada, pensada per a oficines, gimnasos i escoles.

Partida de cartes amb final tràgic. Un avi mor per l'excitació que li va causar l'enfrontament a cops amb un germà.

Sembla ser que es confirma el rumor. El prestigiós xef Ferran Adrià "podria" ser el responsable de la "deconstrucció" de Can Mariner. Quina animalada! I Can Fargas ja tremola.

An-le. Ubicada al carrer Sant Pere Més Alt, és l'única autoescola de Barcelona que és exclusiva per a ciutadans xinesos.

La platja Nova de l'Escala serà la primera de Catalunya on estarà prohibit fumar.

ETA declara un "alto el foc permanent" amb l'objectiu d'impulsar un procés democràtic a Euskadi.

Abril de 2006

El Madrid ja no pot guanyar la lliga.

El Madrid ja no pot guanyar la copa del rei.

El Madrid ja no pot guanyar la Copa d'Europa.

Tres setmanes després de les eleccions legislatives i després de qüestionar reiteradament la victòria del centre esquerra a les urnes, el primer ministre italià, Silvio Berlusconi, reconeix la seva derrota.

Segons uns estudi, ara resulta que les dones tenen un sisè sentit per enamorar-se per a tota la vida: no trien els homes més ben plantats sinó que la parella formal preferida és un home que fa cara d'estar predisposat a crear una família i tenir cura dels fills. De moment, però, no se sap en quina part de la cara veuen les dones aquesta tendència masculina a la paternitat responsable. Seguirem informant.

Maragall liquida el tripartit i anuncia eleccions aquest any. El president fa efectiva l'expulsió d'ERC.

Maig de 2006

17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig, 17 de maig...

SIIIIIIIII. 17 de maig del 2006. CAM-
PIONSSSSSSSSSS.

"Olelé. Olalà. Ser del Barça és el millor que hi ha". Valdés, Giuly, Oleguer, Eto'o, Puyol, Márquez, Ronaldinho, Iniesta, Gio, Edmílson, Larsson Deco, Belletti, Van Bommel.

L'ONU acusa els EUA de torturar i els insta a tancar Guantánamo

Banc Sabadell tanca la compra de l'Urquijo per 760 milions d'euros.

Benet XVI tanca a Auschwitz el seu viatge a Polònia. El Papa condemna novament el nazisme en la visita als camps de concentració i es pregunta "On era Déu aquells dies?"

Acaben de posar al mercat la primera ampolla d'aigua mineral fabricada íntegrament amb un plàstic biodegradable i compostable (és a dir, un material que s'autodestruïx en pocs mesos i que genera uns residus que poden ser utilitzats com a adob). El plàstic d'aquesta ampolla es fabrica a partir del blat de moro.

Qui diu que es avorrit llegir els "Avisos Parroquials"? Mireu doncs aquests dos:

"El mes de juliol s'acabarà amb un responsable cantat per tots els difunts de la parròquia."

"El rector encendrà la seva espelma en la de l'altar. El diaca encendrà la seva en la del rector, i després encendrà un per un a tots els fidels de la primera fila."

Encara no hem votat l'Estatut, però recordeu el que diu el poeta: "No és això companys, no és això....." ep, o si....

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Flors Dante

Gremi de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-mail: FlorsDante@hotmail.com

TELEFLORA
ENVIOS FLORALES
INTERNACIONALES
SOCI N.º 1778

Un gran
"gràcies"
no s'ha de
guardar mai
a la butxaca.

(Proverbi rus.
Del llibre:
"Gràcies".)

Fotogràfica. Guanyadors del concurs de diapositives.

Exposició de Manualitats.